

Vincas MIKAILA

Gimė 1923 m. liepos 14 d. Pikelionių kaime, Prienų rajone. Mokėsi Jiezo šešių skyrių mokykloje, kurią baigęs mokslus tęsė Alytaus aukštesniojoje trejų metų amatų mokykloje ir įgijo šaltkalvio specialybę. 1946 m. baigė Vilniaus Jaunimo gimnaziją. 1951 m. – Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakultetą ir įgijo geologo specialybę. Dar besimokydamas pradėjo dirbti laborantu Lietuvos MA Geologijos ir geografijos institute, o baigęs studijas liko dirbti mokslo tiriamąjį darbą jaunesniuoju moksliniu bendradarbiu. Savarankiškai vykdė respublikos naudingųjų iškasenų tyrimus ir parengė disertaciją „Lietuvos limnoglacialinių baseinų sąrangos litologija bei geochronologija vėlyvojo ledynmečio atsitraukimo metu“. 1961 m. suteiktas

geologijos mineralogijos mokslų kandidato (dabar daktaro) laipsnis. Nuo 1966 m. – vyresnysis mokslinis bendradarbis. Nuo 1962 m. buvo pakviestas dirbti inspektoriumi mokslo reikalams į Lietuvos Aukštojo ir specialiojo vidurinio mokslo ministeriją. 1964 m. grįžo į Geologijos institutą dirbti vyresniuoju moksliniu bendradarbiu. Nuo 1975 m. iki 1981 m. vadovavo Fizinių ir cheminių tyrimų laboratorijai, po to (iki 1991 m.) dirbo vyresniuoju moksliniu bendradarbiu. Ilgametis Geologijos instituto Mokslo tarybos ir „Žinijos“ draugijos narys.

SVARBIAUSI DARBAI: Lietuvos kvarterio ir prekvartero molių kompleksiniai tyrimai: granulimetriniu, cheminiu, mineraloginiu, geocheminiu, geochronologiniu bei technologiniu aspektais. Paskelbė spaudoje 86 mokslinius straipsnius, paruošė dešimtis ataskaitų, susijusių su respublikos naudingosiomis iškasenomis, daugiausia keraminėmis žaliavomis ir jų racionali panaudojimu. Parašė per 50 mokslų populiarinančių straipsnių ir respublikos žurnalus ir dienraščius. Jam suteiktas Lietuvos geologų sąjungos Garbės nario vardas.

POMĖGIAI: kraštotyra, domisi Lietuvos praeitimi, įžymiais valstybės veikėjais, jų biografijomis, paliktais darbais ir gyventomis vietovėmis.